

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκότης
Ρ. ΓΑΒΑΛΑΣ

“ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,”

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΛῆ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

1915-1916

Καὶ ἄλλο ἔτος, τὸ 1915, ἔτος ἀπαισίον, θλιβερόν, πολεμικόν, ἀπέρχεται εἰς τὴν αἰωνιότητα. Τὸ 1815 ὑπῆρξε, τώρα δὲν ὑπάρχει πλέον. Ἐν τῇ σειρά τῶν ἐνιαυτῶν τῶν αἰώνων τὸ διεδέχθη τὸ 1916. Τὸ 1915 ἐκπνέει ἐν ἀμαρτίαις καὶ κακίαις καὶ κληροδοτεῖ ἡμῖν πολέμους, ἐπιδημίας, πείναν, δυστυχίαν, συμφορὰν, ἀπόγνωσιν. Ἀλλὰ καὶ κακίαν, καὶ μῖσος, καὶ φθόνον, καὶ κόλασιν. Τὸ δὲ 1916 ἀνατέλει σκυθρωπὸν, συλλογισμένον, ἄπορον. Τίς οἶδε τί θὰ φέρῃ ἡμῖν καὶ τὸ ἔτος τοῦτο! Ἀπῆλθε κατὰ σπυλον, αἱματοβαφές, ἀπαισίον, φρικῶδες τὸ 1914. Ἐγενήθη ἐν μέσῃ αἱματηρᾷ συμφορᾷ καὶ καταστροφῇ γενικῇ τὸ 1915. Ἐξῆσεν ἐν φρικῶδει ἀπελπισία καὶ ἀπογνώσει. Ἀπέθανε παράλυτον, ἐλειπόν, ἐκφυλὸν ἐν μέσῃ ἀμαρτιῶν καὶ ἱεροσυλιῶν. Καὶ ἰδοὺ τὸ 1916, τρίτον κατὰ σειράν πολεμικὸν ἔτος, κληρονομεῖ τὸ πολεμοχαρὲς μένος τοῦ παποῦ του, τοῦ 1914, κληρονομεῖ τὴν καταστροφὴν καὶ τὴν συμφορὰν, τὸ αἷμα καὶ τὸν θάνατον τοῦ πατρός του, τοῦ 1915. Τί καλὰ καὶ τί ἀγαθὰ εἰμποροῦμεν νὰ περιμένωμεν ἐξ αὐτοῦ; Θὰ μᾶς φέρῃ τὴν ποθητὴν εἰρήνην, τὴν ἀγάπην, τὴν γαλήνην, τὴν χαρὰν ἢ θὰ ὑπερβῇ ἐν τῇ ἀγριότητι καὶ τῇ κακίᾳ ἀμφοτέρω τὰ προηγούμενα αὐτοῦ πολεμικὰ ἔτη καὶ θὰ συμπληρώσῃ τὸ κακὸν διὰ τοῦ δλέθρου καὶ τοῦ κατακλυσμοῦ τῶν ἐμφύχων καὶ ἀψύχων ζντων τοῦ ἀμαρτωλοῦ τούτου Πλανήτου; Ὁ Κύριος γινώσκει!

Ἄλλ' ἄς μὴν εἴμεθα ἀπαισιόδοχοι. Ἄς ἐλπίζωμεν. Ἄς εὐχηθῶμεν πάντες ἀπὸ βάθους ψυχῆς ὅπως ὁ Θεὸς εὐσπλαγχνισθῇ τοῦ Λαοῦ του καταπαύων τὴν μάστιγα τοῦ φρικτοῦ τῆς ἀλληλοσφαγῆς ἀγῶνος. Ἄς εὐχηθῶμεν ὅπως τὸ νέον ἔτος νὰ εἶνε τὸ τελευταῖον ἐν τῇ ἀνθρωπότητι πολεμικὸν ἔτος, πάντως δὲ ἢ Ἑλλάς ἄς εἶνε μακρὰν τοῦ ἀπαισίου, ἀγρίου καὶ ἀσκόπου τούτου πολέμου. Ἄς ἔχῃ ἀσάλευτον υἱεῖαν ὁ ἐνδοξὸς ἡμῶν Βασιλεὺς, ἄς ἔχῃ σιδηρὰν πειθαρχίαν ὁ νικητὴς Ἑλληνικὸς Στρατός, ἄς ἔχῃ χαρὰν καὶ εὐτυχίαν ὁ Λαὸς καὶ ἢ Πατρίς! Ἐῴθε. Π. Μ. ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Η ΕΠΙΔΗΜΙΑ

Ἀδόκητος ἐξέσπασεν ἐπὶ τὴν πόλιν μας ἢ φοβερὰ εἰδησις τῆς ἐπισκήψεως θανατηφόρου ἐπιδημίας, περιδεῖ δὲ τὰ πλήθη ἀνταμετώπιζον τὸ φοβερὸν ἀγγελμα ἐνθ' ἡμερησίου, ἔστιν ὅτι δὲ καὶ ἀραὶ ἡκούοντο κατ' ἐκείνων οὗς ἢ λαϊκὴ ἀντίληψις ἔφθασε νὰ θεωρήσῃ ὡς ὑπαίτιους τῆς καταστάσεως.

Εὐτυχῶς τὰς ἀρχὰς μας καὶ τοὺς ἐν γένει ἀρμοδίους δὲν ἐπέλειπεν ἢ εἰς τοιαύτας δυσχερεῖς περιστάσεις ἀπαραίτητος ψυχραιμία, ὡς καὶ ὀρθὴ ἀντίληψις περὶ τῶν δεόντων γενέσθαι καὶ, ἐν τῷ ἅμα, συνελθούσαι ἐν τῇ Νομαρχίᾳ, ἢ τε Διοικητικῇ ἢ Δημοτικῇ ὡς καὶ ἢ Ἀστυνομικῇ ἀρχῇ κατέστρωσαν τὸ ἀρμόζον εἰς τὰς περιστάσεις σχέδιον ἐνεργείας καὶ πρωτίστως ἀπηυθύνθησαν πρὸς τὴν κυβέρνησιν ζητοῦντες τὴν ἀποστολὴν ἀρκίων ἀπολυμαντικῶν συνεργειῶν, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἀνεπαρκείας τῶν ἰδικῶν μας, μικροβιολογικοῦ ἐργαστηρίου, τῶν ἀναγκαιούντων ὀργῶν καὶ ἐμβολίων καὶ πάντων τῶν χρεωδῶν πρὸς καταπολέμησιν καὶ περιστολὴν τῆς ἐπιδημίας.

Εἰς τὰς παρὰ τῇ Κυβερνήσει ἐνεργείας τῶν ἀρχῶν μεγίστην συμβολὴν παρέσχον ἐνευθεν μὲν ὁ λαοφιλὴς βουλευτὴς μας κ. Ἐμμανουὴλ Λαδόπουλος, ὁ παρακολουθήσας ἀδιαλείπτως καὶ μετὰ περισσοῦ ἐνδιαφέροντος τὰς διαφόρους ἐνεργείας καὶ διαρκῶς ἐπικοινωνῶν ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο μετὰ τῶν ἐν Ἀθήναις ἀρμοδίων, εἰς Ἀθήνας δὲ ὁ κατ' εὐτυχίαν συγκυρίαν παρητημένων ἐκείσε ἀνάματος νομάρχης μας ὁ αὐτοπροσώπως ἀναλαβὼν τὴν σχετικὴν ἐνέργειαν καὶ τεθεὶς εἰς διαρκὴ ἀνταπόκρισιν πρὸς ὅλους τοὺς ἐδῶ ἐνδιαφερομένους.

Δὲν ἴσκει ὅμως ἢ πρὸς τὴν κυβέρνησιν προσφυγῇ, ἀπητεῖτο καὶ τις θετικωτέρα ἐνέργεια ἐκ μέρους τῶν ἐδῶ ἀρμοδίων, ἀπητούντο καὶ παντοῖα ἄλλα ὑγειονομικὰ μέτρα. Ἡ μεταφορὰ τῶν ἐκ τοῦ ὑπόπτου νοσήματος προσβεβλημένων εἰς εἰδικὰ νοσηλευτήρια, ἢ ἀπολύμανσις τῶν οἰκῶν ἔνθα οἱ ὑποπτοὶ θάνατοι, ὁ ἀποκλεισμός, ὁ αὐστηρὸς ἀποκλεισμός, τῆς θεωρουμένης ὡς μεμολυσμένης περιοχῆς καὶ γενικὰ μέτρα καθαριότητος καὶ ἐξυγιάνσεως διὰ τῶν καταλλήλων ἀπολυμαντικῶν μεθόδων ὁλοκληροῦ τῆς πόλεως.

Τὰ πρὸς τοῦτο ἐνδεδειγμένα μέτρα ἐκωνοίσθησαν, ἐναμίλλως φιλοτιμουμένων τῆς τε Δημοτικῆς καὶ τῆς Ἀστυνομικῆς ἀρχῆς εἰς ἐπιτέλειαν τοῦ καθήκοντος.

Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὴν Ἀστυνομικὴν ἀρχὴν ἢ ἐπιτέλειαις τοῦ καθήκοντος δὲν ἀπέβαινε δυσχερῆς, διότι δὲν ἀπητεῖτο τι πλέον ἀπὸ ἐντασιν δραστηριότητος, ὡς πρὸς τὴν Δημοτικὴν ἀρχὴν ὅμως τὸ πρᾶγμα διέφερε, διότι εἰς πᾶν βῆμα τῆς ἡγεύμετο πρὸ αὐτῆς ἀνυπέβλητον πρόσκομμα, ἢ ὀλοσχερῆς ἔλλειψις παντὸς πόρου, διότι ἡναγκάσθη νὰ ἐξαντλήσῃ πάντα πόρον αὐτῆς πρὸς τακτοποίησιν οὐδαμῶν δι' αὐτὴν οἰκονομικῶν προβλημάτων.

Ἀπὸ τῆς δυσχεροῦς ταύτης θέσεως τῆς ἐξήγαγε τὴν Δημοτικὴν ἀρχὴν ἢ ἀνεξάντλητος ἐλευθεριότης τῶν τέκνων τῆς, λαμβανόντων τὴν πρὸς πᾶν γενναῖον καὶ εὐγενὲς ὄθησιν ἀπὸ τὸν εὐγενῆ τὴν καταγωγὴν

καὶ τὰ αἰσθήματα Δήμαρχόν τῆς, τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ ὁποῖου τὸ κληροδόχημα τοῦ μεγάλου τοῦ Δήμου εὐεργέτου, τοῦ αἰοιδίμου ἀδελφοῦ του Θεμιστοκλέους Πετροκοκκίνου προσέφερε δραχμὰς 2000, ἵνα ἀποτελεσθῇ ἰδιωτικὸς ἔρανος, ὅστις, συνενεγκόντων γενναίως τῶν κ. κ. Ἀδελφῶν Τσιροπινᾶ, Ἀδελφῶν Σαμίων, Α. Μ. Μαυρογορδάτου, Π. Νεγροπόντη, Ε. Λαδοπούλου Γ. Ψιακῆ, Ι. Ζ. Πετροκοκκίνου καὶ ἄλλων συμπολιτῶν μας ἀνήλθεν ἤδη εἰς ποσὸν ἐπιτρέπον ὅπως πλήρως ἀνταποκριθῇ ὁ Δήμος εἰς τὰς ὑποχρεώσεις του.

Καὶ ἤδη 12 συνεργεῖα καθαρισμοῦ καὶ ἀπολυμάνσεως λειτουργοῦντα ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψιν ἐνὸς Δημοτικοῦ συμβούλου ἐνὸς ἱατροῦ καὶ ἐνὸς διδασκάλου ἐργάζονται δαπάνη τοῦ ἰδιωτικοῦ ἐράνου καθ' ἅπαντα τὰ σημεῖα τῆς πόλεως, ὅπως ἀποκομισθῇ πᾶσα ἀκαθαρσία, ὅπως ἀπολυμανθῶσιν ὄχθοι ὑπόνομοι καὶ ἀποχωρητήρια καὶ ἐνεργηθῇ συστηματικὴ μυοκτονία.

Λειτουργοῦσιν ἐν τελείῳ κατηρητισμένον λοιμοκομεῖον καὶ ἐν λοιμοκαθαρητήριον δαπάνη τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς, εἰς ἄριστα κατηρητισμένους καὶ ἄριστα λειτουργῶν ἀπολυμαντικὸς κλιβάνος, παρέχων σπουδαιότητας ὑπηρεσίας εἰς τὴν πόλιν.

Δὲν ἐλείφειν ὅμως καὶ ἢ κυβέρνησις ἀπὸ τοῦ νὰ σπεύσῃ εἰς βοήθειαν τῆς δοκιμαζομένης πόλεώς μας, τοῦναντίον, μὴ προλαβοῦσα τὸ κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἀπεστάλη τὸ τηλεγράφημα τῆς Νομαρχίας ἀναχωροῦν ἐκ Πειραιῶς διὰ Σύρον ἀτμόπλοιο, ἔσπευσε ν' ἀποστείλῃ ἐν ναῦθᾳ δι' ἐνὸς πολεμικοῦ τὸν διευθυντὴν τοῦ μικροβιολογικοῦ ἐργαστηρίου Ἀθηνῶν κ. Βάον, τὸν μικροβιολόγον κ. Κυριαζίδην μετὰ πλήρων ἀπολυμαντικῶν συνεργειῶν, ὀργῶν ἐμβολίων καὶ λοιπῶν χρεωδῶν καὶ ἤδη ἤρξατο διακανονίζομένη ἢ σχετικὴ ἐνέργεια, ἢς τὰ ἀποτελέσματα δὲν δύνανται ἢ νὰ ὦσιν ἀνάλογα πρὸς τὴν δραστηριότητα καὶ τὴν ἐθελουσίαν πάντων ἐκείνων ὅτινες ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ καταλαβόντος τὴν καθ' ἡμᾶς κοινωνίαν δέουσι, ἀψηφούντες καὶ κινδύνους καὶ κόπους ἐπιτελοῦσιν εὐσυνειδήτως ἕκαστος τὸ καθήκον του μετὰ ζηλευτῆς ἀκριβείας, καθ' ὅσον ἕκαστος σκέπτεται ὅτι ἐκ τῆς εὐσυνειδήτου αὐτοῦ ἐργασίας ἐξαρτᾶται ἢ ὑγεία καὶ ἢ ἡσυχία ὁλοκληροῦ κοινωνίας.

Εὐελπιστοῦντες ὅτι τάχιστα τεθήσεται τέρμα εἰς κατάστασιν ἐμβαλοῦσαν ἡμᾶς εἰς τοιαύτας ἀνησυχίας, διαπέμπομεν ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων τὰ θερμὰ συγχαρητήριά μας καὶ πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς πόλεως καὶ πρὸς τοὺς συμπολίτας μας, ὅτινες καθ' ἕνα ἢ κατ' ἄλλον τρόπον ἐπέτελεσαν τὸ ἐκ τῶν περιστάσεων ἐπιβαλλόμενον αὐτοῖς καθήκον.

ΠΩΣ ΠΡΟΦΥΛΑΣΣΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΝΩΛΗΝ

1. Ο άνθρωπος ήμπορει νά πάθη πανώλη αν έγγίση μολυσμένα ρούχα στρώματα, κουρέλια και άλλα πράγματα του άρρώστου, ή έμβη εις δωμάτιον εις τον όποιονύπαρχει ή ήτο άνθρωπος πανωλικός.

2. Πολλαίς φοραίς ό άνθρωπος κολλά πανώλην από τους μικρούς ή μεγάλους ποντικούς οι όποιοι φοφούν από πανώλην. Αν φύλλος φύγη από άρρωστον ή φοφισμένον ποντικόν καιτσιμπήση άνθρωπον του κολλά την άρρώστεια. Επίσης προσβάλλεται ό άνθρωπος από αυτήν αν έγγίση ζώντα ή νεκρόν πανωλικόν ποντικόν ή τάς άκαθαρσίας του ή την φάκα, με την όποιαν επιάσθη.

3. Προφυλάσσεται ό άνθρωπος από την πανώλη αν αποφεύγη νά έγγίξη ανθρώπους πανωλικούς ή τά πράγματα αυτών ή νά εισέρχεται εις τά σπítια αυτών. Αν εύρωμεν νεκρόν ποντικόν δέν πρέπει νά τον έγγίσωμεν με τά χέρια μας, αλλά νά τον πιάνωμεν με σιδηράν μασιάν και νά τον πετώμεν εις τον δρόμον ή εις τά σκουπίδια, αλλά νά χύνωμεν επάνω του πετρέλαιον και νά τó ανάπτωμεν διά νά καύσωμεν τους φύλλους, τά μικρόβια και τον ποντικόν. Κατόπιν δέν πρέπει νά καύσωμεν εις την φωτιάν τά άκρα της μασιάς, με την όποιαν ήγγίσαμεν τον ποντικόν. Εις δέ τó μέρος που εύρέθη ό νεκρός ποντικός χύνωμεν φανικόν ξξύ. ήμπορούμεν επίσης νά βάλλωμεν την φάκα με τον ποντικόν εις βράζον νερό διά τον φονεύσωμεν. Αμα συλλάβωμεν και φονεύσωμεν τον ποντικόν, πρέπει νά αφίσωμεν την φάκα νά βράση εις τó νερό τουλάχιστον έν τέταρτον της ώρας διά νά φονεύσωμεν τά μικρόβια του ποντικού.

4. Πρέπει όλοι νά φροντίζωμεν όπως έξολοθρεύσωμεν τους ποντικούς των σπιτιών μας, είτε με ποντικοφάρμακον είτε με φάκας. Επίσης πρέπει νά βουλώνωμεν μεσιμέντο ή ξύλα ή πέτρας όλας τάς τρύπας του σπιτιού και της αυλής διά νά μη μπαίνουν ποντικοί από τους υπογόμεους.

5. Διά νά φονεύσωμεν τους ποντικούς, οι όποιοι εύρίσκονται εις τά άμπάρια των πλοίων, καιόμεν θειάφι, άφ' ού κλείσωμεν καλώς τó άμπάρι. Διά νά έμποδίσωμεν τους ποντικούς νά έξέλθουν από τά πλοία, περνούμεν χωνιά εις τά σχοινιά, με τά όποια εινε δεμένον τó πλοϊον.

6. Φροντίζετε νά διατηρήτε καθαράς τάς οικίας, καιπρό πάντων τάς κουζίνας, τά ντουλάπια τάς άποθήκας και τά ύπόγεια της οικίας.

7. Ποτέ μην αφίνετε σωρευμένας άκαθαρσίας εις τάς οικίας και εις τάς αυλάς διότι αυται γίνονται έστία του μολύσματος.

8. Οι καταστηματάρχαι ιδίως πρέπει νά εφαρμόζωυν με περισσοτέραν προσοχήν και επιμέλειαν τάς παρούσας οδηγίας, διότι τά μαγαζεία, και πρό πάντων τά παντοπωλεία και τά άρτοποιεία τρέχουν περισσότερον κίνδυνον μολύσσεως από τους ποντικούς.

9. Εμβολιασθήτε με αντιπανωλικόν έμβόλιον τó όποϊον εινε έντελώς άδλαθές και σας προφυλάσσει επί πολλούς μήνας από την πανώλην.

ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ Α. Ω.

ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Β'.

Εις την Χώραν μας δέν υπάρχουν ιδέαι. Υπάρχουν πρόσωπα. Και έπομένως δέν υπάρχει επιστημονική άλήθεια, άλλ' υπάρχουν προσωπικαι γνώμαι. Αυτήν την ιδέαν παρέχουσιν του-

λάχιστον οι διά των έφημερίδων συζητούντες. Έάν γράψη τις ότι ό Παστέρ ύπήρξε μέγας, δέν λέγει επιστημονικήν άλήθειαν, άλλ' έχει προσωπικα ύπερ της Γαλλίας αισθήματα. Έάν όμως άλλος τις προσθέση, ότι ό Ζέναερ ύπήρξεν ό πραγματικός σωτήρ της συγχρόνου ανθρωπότητος, τότε και ό δεύτερος ούτος εινε φίλαγγλος μισών τους Γάλλους. Όπως θά θεωρηθή πείσμων γερμανόφιλος έκείνος, όστις δέν σφάζει διά τηλεγραφήματων τουλάχιστον δέκα χιλιάδας γερμανών ήμερησίως, άλλοτε μεν εις Λιέγην και άλλοτε εις Αλσατίαν. Τό τελευταίον τούτο πάθημα ύπέστη και τό άρθρόν μου, ύπερ, έντολή των «Αθημών», άπετόλησα νά διατυπώσω επί τη βάσει των δεδομένων της στρατιωτικής επιστημης και άφου ήδη σαφώς ειχεν έκδηλωθή τό σύστημα της Γερμανικής επιθέσεως, έκπορθηθείσης της διόδου προς τό Βέλγιον διά της Λιέγης.

Η στρατιωτική επιστήμη, τά εκ ταύτης άντλούμενα συμπεράσματα, ή παρατήρησις επί των συντελεσμένων, πάντα ταύτα εις κόρακας. Διά νά μοι παρέχη ή επιστημονική έρευνα την άσφαλή κρίσιν περι της ύπεροχής των Γερμανών έν τη άρχή του άγώνος, σημαίνει, ότι ειμαι Γερμανόφιλος! Έάν έλεγον τό αντίθετον; Θα ήμην Γαλλόφιλος; Όχι, τότε θά έλεγον την άλήθειαν. Διότι αι γνώμαι μου θά συνέπιπτον με τά αναμφισβητήτως ψευδή τηλεγραφήματα τά όποια διαδιβάζονται ή πλάττονται ύπό των έφημερίδων. Τά τηλεγραφήματα δέ του είδους τούτου όμιλούσι συνεχώς περι καταστροφής, ήττης, φυγής, αιχμαλωσίας και άνανδρείας—αυτό σημαίνει όταν γράφεται μεταβολή σχεδόν επιτελικής ύπηρεσίας—του Γερμανικού στρατού.

Έχω ένωπιόν μου τάς μέχρι τούδε άπωλείας των Γερμανών επί τη βάσει των τοιούτων τηλεγραφημάτων. Πόσους ναιμίσετε, ότι έξηφάνισαν από προσώπου γής τάς επιτελεία των παραρημάτων και των έκδόσεων των έφημερίδων; Έκατόν δέκα όκτώ χιλιάδας νεκρών, ένφ συγχρόνως παρέδωκαν αιχμαλώτους είκοσιν έξχιλιάδας διανεμαντα αυτούς εις την Γαλλιάν, την Ρωσίαν και τό Βέλγιον. Περι των ναυμαχιών, γνωρίζετε επίσης ότι τρίς κατεστράφη ό Γερμανικός στόλος. Αυτά εινε ή άλήθεια, ήτις διδεται εις τό Έλληνικόν δημόσιον. Τά αντίθετά εινε Γερμανοφιλία άκατάσχετος.

Έν τούτοις θά προσπαθήσω και πάλιν σήμερον νά συκρατήσω την δημοσίαν αντίληψιν έντός του άληθοϋς και της επιστήμης. Είπον, ότι αι τύχαι του πολέμου εισιν άγνωστοι. Πολλάκις έν ελάχιστον σφάλμα συντρίβει στρατιάς. Πολλάκις οι έν άρχή υπερέχοντες έξέρχονται οι ήττημένοι του πολέμου. Σήμερον δ' έχομεν ένώπιον ήμών δύο στρατούς των όποιών ή όργάνωσις εινε άρτία. Έάν θέλετε μάλιστα τό Γαλλικόν πυροβολικόν έχει αναμφισβήτητον ύπεροχήν επί του Γερμανικού τοιούτου, ύπερ όμως καλύπτει ταύτην διά των πολυαριθμοτέρων πυροβολαρχιών και του συστήματος της έν πολέμω ρυθμίσεως των τάξεων του πυροβολικού. Ο Γαλλικός ήρωϊσμός εινε αναμφισβήτητος. Αλλ' ή Γερμανική μεθοδικότης και ψυχραιμος. χρήσις του επαναληπτικού όπλου άποβαίνει αντίπαλος δεινός του ένθουσιασμού. Έχομεν ούτω έν πάση περιπτώσει δύο στρατιάς άξιοθαυμάστους, των όποιών ή συντριβή έντεϋθεν ή εκείθεν άποβαίνει δυσχερής. Μόνη ή άποσύνθεσις διά σειράς ήττων και μεθόδων δύναται νά καταλήξη εις άποτέλεσμά τι, ύπερ και φαίνονται επιδιώκοντες οι Γερμανοί. Τό άποτέλεσμα δέ τούτο όπως άφου πρότερον έντός διμήνου άποσυνθέσωσι μέρος του Γαλλικού στρατού, αφίσωσιν εκει έπειτα μικράν δύναμιν 300—400 χιλιάδων του στρατού των, ρίψωσιν έντός της Γαλλίας τά σώματα της έθνοφρουράς των έξ ένός εκατομμυρίου και στραφώσι ραγδαίως ένούμενοι μετά των Αυστριακών κατά της Ρωσσίας. Θα επιτύχη τό σχέδιον τούτο; Ούδεις τολμηρός δύναται νά προΐδη διερευνών τό ανεξιχνίαστον μυστήριο της τύχης των πολέμων. Αλλά μέχρι τούδε τό Γερμανικόν σχέδιον έκτελείται μετά καταπληρούσης όντως ρυθμικότητος, ευστοχίας και ταχύτητος. Μόνον όσοι δέν γνωρίζουσι την σειράν των όχειρώσεων του Βελγίου ως έξεπόνθησε παγκοσμίως θαυμαστάς ό Μπριαλμόν, έκείνοι μόνον δέν δύναται νά κατανοήσωσι την σημασίαν της έντός τριήμερου διανοίξεως διόδου μέσω του Μόζα και της Λιέγης, ώστε υπερδιακόσαι χι-

λιάδες γερμανικού στρατού νά κατακλύσωσι τό Β. Α. Βέλγιον μέχρι των Όλλανδικών συνόρων και εις άπόστασιν είκοσι χιλιομέτρων από των Βελγικών άκτών προς την Αμβέρσαν. Εινε όντως στρατιωτικόν μεγαλόργημα τούτο. Και άντιθέτως προς τά ένταυθα ύπό των μη ειδικών και πρακτανωμένων πιστευόμενα, ή τοιαύτη ταχύτης της έκπορθήσεως ύπερέβη τάς αισιοδοξοτέρας γνώμας του Γερμανικού Έπειτελείου. Διότι τούτο βεβαίως κατά στοιχειώδη λογικήν έπρεπε νά προσδοκά τουλάχιστον είκοσαήμερου άντίστασιν έν τη όχυρωτική γραμμή του Βελγίου. Και ιδού κέρδος δεκαπενθημέρου ύπερ των Γερμανικών κινήσεων, αίτινες τείνουσι προς πραγματοποιήσιν του ειδικού μεν σχεδίου περι ου εις τό προηγούμενον άρθρον μου περι του γενικωτέρου δέ σχεδίου περι ου δι' όλίγων περιέλαβον άνωτέρω.

Φαίνεται δέ άπολύτως άκριβής ή παρατήρησίς μου, ότι τό διά Λιέγης εισελάσιν σώμα στρατού εινε όλως ανεξέρτητον, άποτελούν στήριγμα του δεξιού της γερμανικής στρατιάς της όποιας τό άκρον δεξιόν εύρίσκεται εις Ουϋ. Έάν ούτω έξακολουθήσωσι τά πράγματα λαμβανομένης ύπ' όψιν της έλευθερίας, ήτις αφίσεται εις τό γερμανικόν ίππικόν νά προβαίνη εις εύρείας κυκλωτικές κινήσεις σχεδόν έξωθεν των Βρυξελλών και αναγκάζη τους συμμάχους νά συγκεντρωந்துναι προς δυσμάς και νότον του Ναμούρ εις Ζεμπλου μέχρι Σαρλερουά, σημαίνει τούτο, ότι ή δεξιά πτέρυξ του γερμανικού στρατού εισήλθεν πέραν του Μόζα και δρε βορείως του Ναμούρ. Ούτω έλεύθερον τό έκπορθήσαν την Λιέγην ανεξάρτητον δεξιόν θα καταλάβη εύχερώς την Βελγικήν πρωτεύουσαν και τά γερμανικά στρατεύματα θα εισέλθωσιν εις την Αμβέρσαν. Όποϊαν σημασίαν έχει διά τάς περαιτέρω επιχειρήσεις των Γερμανών τοιαύτη επιτυχία πραγματοποιούμένη έκαστος έννοιεί. Κατά την κρίσιν μου, τό δεξιόν ανεξάρτητον σώμα της κατοχής του Βελγίου θα όδεύση από Όστάνδης εις Δουνκέρκην προς τό Πα ντε Καλαι άποτελούν πάντοτε στήριγμα της δεξιάς πτέρυγος. Συγχρόνως τό δεξιόν με κορυφήν τον Γκραμόν θα κινηθή προς την Δίλλην, ταυτόχρονως κινουμένου και του κέντρου ύπερ αν κρίνη τις εκ της παρατάξεως των Γάλλων τείνει νά κινηθή από Σιβε και Σαρλερουά προς βορράν με διεύθυνσιν προς την Δίλλην.

Ούτω πρέπει νά αναμένη τις την πρώτην μεγάλην μάχην προς τά Γαλλοβελγικά και Γαλλολουξεμβουργικά σύνορα. Διότι, ως ειπον και εις τό προηγούμενον άρθρόν μου, αι προς την Αλσατίαν κινήσεις εινε συμπτωματικαι άπλώς, ουτε δέ οι Γάλλοι άποδίδουσι σημασίαν τινα, ως τό επίσημον ανακοινωθέν της Κυβερνήσεως των εδήλωσε. Τά δέ πράγματα απέδειξαν, ότι έν άκριβεία έτέλουν κρίνων ως έκρινα. Αλλ' ή μάχη αυτη δέν εινε δυνατόν νά δοθη πρό της παρελεύσεως τουλάχιστον μιας έβδομάδος.

(4 Αυγούστου 1914).

ΧΡΟΝΙΚΑ

Νέον Έτος

Η Διεύθυνσις του «Βήματος» εύχεται από καρδίας τό νέον έτος 1916 άίσιον και εύτυχές εις τους συνεργάτας, συνδρομητάς και άναγνώστιας αυτου, εις δέ την Σύρον και τους συμπολίτας άκραν υγείαν.

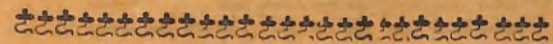
Τά μέτρα της καθαριότητας
Έπρεπε νά κρούση την θύραν μας ή σκελετώδης του θανάτου χείρ, διά της έμφανίσεως της εικαζομένης επιδημίας, ίνα συγκινηθώσιν οι τέως ανάλλητοι και αδιάφοροι, οις τοσάκις από των στηλών τούτων ύπεδείξαμεν τάς περι καθαριότητας ύποχρεώσεις των, και νά κινηθώσι προς επιτέλεσιν του καθήκοντος.
Μάτην ή Δημοτική άρχή διέθετεν εκ των γλίσχρων πόρων της ύπερογκα ποσά, ίνα καταρτίσθη τελείαν ύπηρεσίαν καθαριότητας, μάτην επεκαλείτο την συνδρομήν καθαριότητας, μάτην προς επιτέλεσιν καθήκοντος άφορώντος εις αυτην ταύτην την υγείαν της πόλεως.
Οι πάντες ύπό μανδραγόραν καθεδόντες και επί τον θεόν αναρρίπτοντες την περι υγείας των μέριμναν προς ουδέν έτερον συνετέλουν ή

“ΤΟ ΒΗΜΑ”

“Οροι Συνδρομών

Table with 2 columns: Subscription type and price. Includes 'Ενταύθα ετησία', 'Εν Αθήναις', 'Εν τῷ Ἐξωτερικῷ'.

Πᾶσαι ἐν γένει αἱ καταχωρίσεις ἦτοι: Διατριβαί, Ἀγγελίαι, Δικαστικά κλπ. ἐκτελοῦνται κατ' ἀποκοπήν.

εἰς τὴν συσσώρευσιν ὄνθου καὶ ἀκαθαρσίας εἰς πᾶν ἀκάλυπτον γῆπεδον, εἰς πᾶν ἐρείπιον, εἰς πᾶσαν ἀπόκεντρον γωνίαν καὶ μόνον ὅταν ἡ ἀφόρητος δυσωδία καὶ ρυπαρία ἐπλήρου τὰς διαφόρους συνοικίας ἡγείρετο καὶ τις κραυγὴ διαμαρτυρίας καὶ ἐσπευδεν ἡ Δημοτικὴ ἀρχή, ὅτε μὲν διὰ τῆς ἀποκομιδῆς τῆς κόπρου ἄλλοτε δὲ διὰ τοῦ πυρὸς νὰ καταστρέφῃ τὰς μολυσματικὰς ἐστίας καὶ νὰ καθαρῖξῃ τοὺς κοπρῶνας, ἕνα μετ' ὀλίγον πάλιν πληρωθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν περιόικων καὶ νὰ ἐπαναλαμβάνονται τὰ αὐτὰ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς.

Ἡδὴ χάρις εἰς τὰ δραστηρια μέτρα τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς καὶ τὰ καταρτισθέντα ὑπὸ τὴν ἐπίδωξιν Δημοτικῶν συμβούλων καὶ ἱατρῶν τῆς πόλεως μας συνεργεῖα καθαριότητος, τὰ ὀφειλόμενα εἰς τὴν ἐλευθερίότητα τοῦ Δημάρχου μας καὶ τῶν εὐπορούντων συμπολιτῶν μας ὁ καθαρισμὸς τῆς πόλεως θὰ συμπληρωθῇ, ἂν μέχρι τέλους δὲν ἀποκαρτηρέσῃ ἡ ἀρχὴ ἐκεῖνη ἥτις ἂν, ὡς εἶδει, παρείχε πάντοτε τὴν ὀφειλομένην εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐπιουρίαν, ἡ καθαριότης τῆς πόλεως δὲν θὰ περιήρχετο εἰς ὁ περιήλθεν ἤδη ἀξιολόγητον σημεῖον.

Πρὶν ἢ κλείσωμεν τὰς ὀλίγας ταύτας περὶ καθαριότητος λέξεις, νομίζομεν ὅτι ἐπιβάλλεται ἡμῖν νὰ υποδείξωμεν τοῖς ἀρμοδίοις τὸ ἐπ' ἀναγκῆς τῆς λήψεως σοδαρωτάτων μέτρων ὡς πρὸς τὴν παγκοίνως πλέον θεωρουμένην ἐστίαν τοῦ μολυσματικῶς εὐρωτιῶσαν κερὰ τὴν πλατεῖαν οἰκίαν.

Ἑορτὴ Συλλόγου Κρητῶν

Ὁ ἐνταύθα Σύλλογος τῶν Κρητῶν ἐτέλεσε τὴν 26ην Δεκεμβρίου ἐν τῷ ἐνταύθα Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου τὴν ἐπέτειον αὐτοῦ ἑορτῆν, μετὰ τὴν τελετὴν δὲ ἀπηύθυνεν εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα:

Σύλλογος ἐορτάσας ἐπέτειον εἰτέλεσε Μνημόσυνον ὑπὲρ Πατριδος πεσόντων Κρητῶν καὶ ἀνέπεμψε εὐχὰς ὑπὲρ κραταιώσεως Ὑμετέρας Μεγαλειότητος ἐπ' ἀγαθῷ Πατριδος καὶ συνεχίσει Ἐθνικοῦ ἔργου.

Ἡ Α. Μ. ἀπήντησεν ὡς ἐξῆς:

Ἐπιτροπὴν Συλλόγου Κρητῶν Καλομενόπουλον κ.λπ.

Εὐχαριστῶ ἐγκαρδίως ὑμᾶς καὶ μέλη Συλλόγου Κρητῶν.

Κωνσταντῖνος Β.

Φιλόπολις πράξις

Μετὰ χαρὰς μυχθάνομεν καὶ μεταδίδομεν εἰς τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας ὅτι ὁ φιλόπατρις καὶ αἰσθηματίας συμπολίτης κ. Δημήτριος Ἐλευθερόπουλος ἀπεφάσισεν ὅπως ἰδίᾳ δαπάνῃ κατασκευάσῃ τὴν ὁδὸν ἀπὸ Πανσιλύπου μέχρι τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως. Συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας τὸν εὐγενῆ καὶ ἐνθουσιῶδη συμπολίτην, ὅστις σχεδὸν πρωτοστατεῖ εἰς πᾶσαν πρᾶξιν μαρτυροῦσαν τὸ καλὸν καὶ τὸ ὄρατον. Ἡ πόλις, ἰδίᾳ δὲ ἡ συνοικία τῆς Ἀναστάσεως θὰ εἶνε εὐγνώμων πρὸς τὸν καλὸν συμπολίτην διὰ τὴν τοιαύτην αὐτοῦ μεγάλῃν εὐεργεσίαν.

Δράσις «Φιλοπάτριδος»

Ἀληθῶς ἀξία θαυμασμοῦ τυγχάνει ἡ δράσις τοῦ πατριωτικοῦ «Φιλοπάτριδος» τῆς γειτονικῆς πόλεως. Τὸ ποσὸν τῶν δρ. 368, τὸ ὅποιον εἰσέπραξε κατὰ τὴν δοθεῖσαν παρ' αὐτοῦ διάλεξιν

ὕπερ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀπόρων ἐπιστράτων. κατόπιν συννεοίσεως μετὰ τοῦ Νομαρχοῦντος κ. Ε. Παπαντωνίου διετέθη διὰ τὴν καθαριότητα καὶ ἐν γένει προφυλακτικὰ μέτρα τῆς πόλεως Σύρου κατὰ τὸν κινδύνον τῆς παρουσιασθείσης ἐν Ἐρμουπόλει καταραμένης ἐπιδημίας. Ὁ κ. Νομάρχης συνέστησεν ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ ἱατροῦ κ. Ροσολάτου καὶ τὴν συμμετοχὴν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβούλου κ. Ἰωάν. Μακρουσινοῦ ὀγειονομικὴν ἐπιτροπὴν ἐκ τοῦ κ. Ν. Α. Βιτάλη, Προέδρου, Δ. Π. Ραουζαίου, Ἀντιπροέδρου καὶ Π. Μ. Στεφάνου, Γραμματέως τοῦ «Φιλοπάτριδος» ἥτις ἐπιτροπὴ ἐπελήφθη μετὰ ζήλου πολλοῦ εἰς τὸ ἔργον αὐτῆς. Συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας τὴν ἀξίεπαινον διοικήσιν τοῦ «Φιλοπάτριδος» Σύρου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΜΕΣΣΗΝΕΖΗΣ

Τὴν 24 Δεκεμβρίου ἀπέθιξεν ἐν τῷ Στρατιωτικῷ Νοσοκομείῳ Θεσσαλονίκης ὁ νεαρὸς συμπολίτης ἡμῶν Γεώργιος Ι. Μεσσηνήνης.

Συναισθανόμενοι βαθυτάτην λύπην ἐπὶ τῷ θανάτῳ συμπολίτου ἡμῶν ἐνοῦντος ἐν αὐτῷ πολλὰ καὶ ζηλευτὰ χαρίσματα, ἀναλογιζόμεθα τὴν ὀδύνην τῆς Σοδαστῆς αὐτοῦ μητρὸς καὶ τῶν καλων ἀδελφῶν του ἐπὶ τῷ τοιοῦτῳ δυστυχίματι, καὶ διαπέμπομεν αὐτοῖς ἐκ μέσης καρδίας τὰ ἡμέτερα συλλυπητήρια.

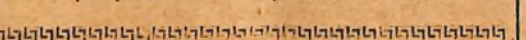
Δὲν πρόκειται περὶ τυπικῆς ἐκπληρώσεως καθήκοντος κοινωνικοῦ ὀφειλομένου πράγματι εἰς Οἰκογένειαν ἀπολαύουσαν τῆς γενικῆς ἐκτιμῆσεως παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ περὶ ἐκδηλώσεως εὐκρινούς λύπης τὴν ὅποιαν ἠσθάνθημεν ἡμεῖς καὶ ἅπανα ἡ κοινὴν ἡμῶν, ὅταν ἐμάθομεν ὅτι ὁ κάλλιστος ἐκεῖνος νέος ὑπέκυψεν εἰς δεινῆς νόσου τὴν ἐπιδρομὴν, μακρὰν τῆς μητρὸς, μακρὰν τῶν ἀδελφῶν, μακρὰν τῶν φίλων αὐτοῦ, λύπης τὴν ὅποιαν τὰ ψυχρὰ γράμματα τῆς παρούσης νεκρολογίας δὲν εἶναι ἱκανὰ οὔτε νὰ σκιαγραφήσωσι.

Πλήρης ἐνθουσιασμοῦ ὁ πολὺκλυτος Γεώργιος ἐσπευτεν ἐξ Αἰγύπτου κατὰ τὸν Σεπτέμβριον 1912 ὅτε ἐπεστρατεύετο τὸ Κράτος, προσήλθεν εἰς τὰς τάξεις καὶ μετέσχε τῶν δύο νικηφόρων ἡμῶν πολέμων, διατηρῶν ἐν πάσῃ στιγμῇ ἀκραιὸν τὸ φρόνημα καὶ ἀδιάπτωτον τὸ μειδίμα εἰς τὰ χεῖλη. Ἀγαθὸς τὴν ψυχὴν, γενναῖος καὶ εὐπροσῆγορος ἐφείλκεν ὅπου καὶ ἂν εὕρισκετο τὴν ἀγάπην τῶν περὶ αὐτὸν καὶ κατέλειπε τὰς ἀρίστας ἀναμνήσεις.

Συνομολογηθείσης τῆς εἰρήνης ἐπανέκαμψεν εἰς τὰς ἐμπορικὰς αὐτοῦ ἐργασίας εἰς Αἴγυπτον, ὁπόθεν ἐσπευσε πάλιν, ὑπείκων εἰς τῆς Πατριδος τὸ κέλευσμα. Ἀλλὰ, φεῦ! βραχεῖα ἦτο ἡ εἰς τὰς τάξεις παραμονὴ αὐτοῦ. Ἡ βία σκανος Μοῖρα ἐρριψε τὸν Γεώργιον εἰς τὴν κλίνην, καὶ ἐνῷ ἀνεκουφίζετο ἡ ἀδημονία τῶν οἰκείων μετ' εὐσυνουσίας περὶ τῆς πορείας τῆς νόσου εἰδήσεις, αἰφνὴς δεινὸν ἀγγελμα διέλυσε τὰς ἐλπίδας, καὶ θρηγεῖ ἡ Οἰκογένειά του, θρηνηθῶμεν οἱ φίλοι του.

Ἔτω σοι κόρυς ἡ γῆ τῆς Μακεδονίας ὑπὲρ τῆς ἡγωνίστης, ἀγαπητῆ Γεώργιε!

Ἡμεῖς ἐδῶ μεταφερόμενοι νοερῶς πρὸ τοῦ Τάφου Σου σπένδομεν δάρυ θαλαρὸν ἐπ' αὐτοῦ, καὶ βραίνομεν μετ' αὐτῆ τὴν ψυχρὰν πέτραν ἥτις τόσον πρόωρος σὲ ἐκάλυψε!

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΕΝΩ ΕΒΡΕΧΕ ...

Ἐξω ὁ καιρὸς ἦτο τελείως ἄθλιος· ὁ οὐρανὸς εἶχε χάσει τὸ χροῖμα του τὸ γαλανὸν, τὸ καθαρὸν καὶ τὸ τόσο ὀμορφ· μαῖρα σύννεφα σιγὰ-σιγὰ τὸν εἶχαν σκεπάσει καὶ ἕνα φύσημα ἐλαφρὸ προανείγγελλε τὴν βροχὴν· λίγο ἀκόμη καὶ ἡ πρώτη στιγμὴ τῆς ἐβρεχῆσαν τὴν γῆν· κατόπιν ἠκολούθησε ἐκεῖνη ἡ ἀτελείωτη βροχὴ, ἡ ἐκνευριστικὴ βροχὴ, ποὺ λές πως ποτὲ δὲν θὰ πάσῃ...

Μελαγχολικὸς ὅπως ἦμουν ἐκ τοῦ ἐν γένει ἐκεῖνου περιβάλλοντος, γεμάτος ἀπὸ μαύρας σκέψεις ποὺ φέρονε ἡ φύσις ὅταν ντύνεται μετ' ἡφορσῆς τῆς αὐτῆ τὴν τόσον κλαυμάρικη ἦλθα στὸ παράθυρό μου χωρὶς νὰ ξέρω καὶ ἐγὼ γιατί καὶ παρακολουθοῦσα τὸ θέαμα ἐκεῖνο τῆς ἀτελείωτης βροχῆς ἡ ὅποια σιγὰ καταλιούσε σὰν νὰ ἤθελε νὰ ἐξασπῆ ὅλη ἐκεῖνη τὴν μελαγχολία ποὺ εἶνε ὁ οὐρανὸς ὁ πάντα μαῦρος καὶ συννεφιασμένος...

Ἐστρεψα ἀθελα στὸ ἀντικρινὸ μου σπῆτι καὶ εἶδα

δαὸ μάτια νὰ σπινθηροβολοῦν καὶ νὰ κυτᾶζον καὶ αὐτὰ μετ' ἡν ἰδία μελαγχολικὴ σκέψη τὴν θεῶν ποῦ ἔφερα ἡ ἀτελείωτη μορφοῦσα τῆς βροχῆς.

Ἐνα πλασματικὸν ἦταν ἐκεῖ· ἕνα κοριτσάκι μετ' ἡν ἀναγέννησί του, μετ' ἡν ὀμορφιά του χροῖνα, μετ' ὀμορφιά του τοῦ γεμάτου εὐμορφία ποῦ εἰμοῖαζε σὰν τὸ κρίνο στὴ λευκότητά καὶ σὰν τὸ ῥόδο τὸ πολὺ κόκκινο στὸ χροῖμα...

Ἐστάθηκα ἀναδὸς στὸ τόσο ὄρατον θέαμα καὶ ἐκάρφωσα τὰ μάτια μου ἀδηφάγα ἀλήθεια νὰ ἀπολαύσω μετ' ὀλην μου τὴν δύναμιν τὴν ἐκπλαγον ἐκείνην μορφήν ποῦ ἔβλεπε ἀπὸ τὸ παράθυρο τὸ μελαγχολικὸν θέαμα τῆς ἀτελείωτης βροχῆς...

Μ' ἐνοήσε ἐπὶ τέλους μὰ στιγμῆ, ἐγύρισε ἀδιάφορα στὴν ἀρχὴ τὰ μαγευτικὰ τῆς μάτια πρὸς τὸ παράθυρό μου καὶ ἀμέσως κατόπιν τὰ ἔφερε πάλιν πρὸς τὸ οὐρανὸν σὰν νὰ ἤθελε νὰ διαμαρτυρηθῆ γιὰ τὴν μελαγχολία ποῦ τῆς εἶδεν τόσον ἄπονα!

Ἀδιάρροα στὴν ἀρχὴ μ' ἐκύταξε, ἀλλὰ κ' αὐτὴ χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ ἔαναγύρισε καὶ δευτέρη καὶ τρίτη φορὰ πρὸς τὸ παράθυρό μου· ποῖος ξέροι ἂν μόνον ἀπὸ ἀπλῆ περιέργεια ἤθελε νὰ ἰδῆ ἂν ἐξακολουθοῦσα πάντα νὰ τὴν κυτᾶζω.

Ὅπως ὅποτε κάποτε τὴν ἀντελήφθη καθαρὰ νὰ με κυτᾶξῃ μετ' ἐπιέργεια, νὰ θέλῃ νὰ ἐμβαθῆνί στὰς σκέψεις ποῦ ἔκαμα γι' αὐτῆ. Ὡ! ἂν μορφοῦσα ἀλήθεια νὰ τῆς μεταδώσω τὸ θαυμασιό μου, νὰ τῆς πῶ τί αἰσθάνθηκα στὴ ὀμορφὴν θεᾶ τῆς, νὰ τῆς μεταδώσω ὅ,τι ποθοῦσα σ' ἐκεῖνη τὴ μελαγχολικὴ στιγμῆ ποῦ ἔφερα ἡ ἀτελείωτη βροχὴ...

Καὶ ὅμως πόσον γοηγοῦρα τελειοῦν αἱ εὐτυχεῖς στιγμαὶ ποῦ νομίζει ὁ ἀνθρώπος πως θάνε αἰώνιες, ἀτελείωτες· γιατί καὶ ἡ βροχὴ σταμάτησε ἐπὶ τέλους καὶ ἡ τρεῖς ὥραις ποῦ διήρκεσε περάσαν.

Τώρα βλέπω τὸν οὐρανὸν νὰ αἰθριάζῃ· ἕνα χροῖμα βαθὺ ἀνοιχτὸ ἀρχίζει νὰ βάρῃ τὰ πέριξ· τὰ παιδιὰ ποῦ τόση ὥρα συμμαζεμένα στὸ σπῆτι δὲν ἠμποροῦσαν νὰ παίξουν, ἐξέσπασαν ἀμέσως μετ' ὀφρῆς καὶ μετ' ἀλλαλαγμοῦς στουὺς δρόμους νὰ μεταδώσουν τὴν χαρὰ τους γιατί τὸ σταμάτισμα τῆς βροχῆς τοῖς ἔδωκε τὴν ἐλευθερία τους.

Ἡ μελαγχολία σιγὰ-σιγὰ ἔφευγε ἀπὸ τὴ φθῶν· μόνον τὸ ἀντικρινὸν παραθυράκι εἶνε κενὸν τώρα!...

Πὼς θὰ θελα ἀλήθεια νὰ κρατοῦσε γιὰ μέρες ἡ μελαγχολία μου μετ' ἡ βροχὴ γιὰ νὰ ἴαχα ἀντικρῷ μου ἐκεῖνο τὸ κοριτσάκι ποῦ ἐφάνετο σὰν πουλάκι χαριτωμένο, κλεισμένο μετ' ἡ φωλιὰ του, ἀπὸ μιά δυνατὴ καὶ αἰφνίδια κκοκαριὰ.

Χαλκὶς 20 Δεβρίου 1915. Υ...

ΗΛΙΑΣ ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ — Σόλωνος 87.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΕΙΨΗΝ ΤΗΣ ΟΡΕΞΕΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΕΛΕΙΑΝ ΑΝΑΙΜΙΑΝ

Ἡ ἔλλειψις τῆς ὀρέξεως, ἡ μικρὸ σῦτη ἀνώμαλος κατάστασις, ὅταν παραμεινῇ, μας δὴγει εἰς τὴν ἀναίμιαν. Ἡ ἔλλειψις τῆς ὀρέξεως παρατηρεῖται καὶ εἰς τὸν ἐργαζόμενον ὑπερβολικῶς, ὁ ὅποιος ἐν τούτοις λέγει: «Τούτο δὲν εἶνε τίποτα, αὐτὸν ἀναμειβόλωσ θὰ πεινῶ.» Ἡ ἐπικύριον ἔρχεται καὶ μὴ ἔχων ὄρεξιν, ὡς συνήθως, προκαλεῖ ταύτην διὰ καρυκευμάτων, τὰ ὅποια καταστρέφουν ἔτι περισσότερον τὸν στομάχον. Ἡ ἐπαυριον ἔρχεται ἐπίσης καὶ δὲν δύναται νὰ δεγθῇ πλέον οὐδεμίαν τροφήν. Ἡ θρεψις δὲν συντελεῖται πλέον, ἀλλ' ἐν τούτοις οὗτος ἐργάζεται, χρῆσιμαποιεῖ τὰς δυνάμεις του καὶ ὡς εἶνε ἐπόμενον περιπίπτει πολὺ ταχέως εἰς τελείαν ἀναίμιαν, εἰς σωματικὴν ἐξασθῆνησιν, ἥτις τὸν ὑποχρεοῖ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἐργασίαν του. Ἀποφασίζει τότε νὰ νοσηλευθῇ σοβορῶς, ἀλλὰ τῇ ἀληθείᾳ εἶνε ὀλίγον ἀργά, διότι ἡ ἐπανάκτησις τῆς ὑγείας, ἥτις ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ καιοῦ ἠδύνατο νὰ ἐπιτευχθῇ εἰς ὀλίγας ἡμέρας, ἦδη ἀπαιτεῖ πολλῶν μηνῶν ἀδιαλείπτους φροντίδας.

Μὴ λησμονεῖτε ὅτι χάρις εἰς τὰ Καταπότια Πίνκ, ἅτινα ἔχουσι ἀναζωογονητικὴν δύναμιν ἀδιαφιλονεικῆτον, θὰ μειωθῇ κατὰ τὸ δυνατὸν ὄριον ὁ χρόνος τῆς θεραπείας τῆς ἀναίμιας, τῶν ἐνυγλήσεων τοῦ στομάχου.

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτεσα φαρμακεία πρὸς δρ. 3.80 τὸ κυτίον ἢ δρ. 2. τα 6 κυτία. Διαιρητὴς παρακαταθήκη εἰς τὰ ἐνταύθα φαρμακεία Π. Κερρώνη, Ν. Παπαδάκη, Δ. Ντελοπούλου. Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι: Δαυαλδ. Νταλσιᾶ, ἐν Πειραιεῖ.

Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις.

Τὰ γνήσια καταπότια Πίνκ φέρουν ἐξωθετοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν μετ' ὀνομα Δικιανλᾶς καὶ Σιζις, ἐσωθενδὲ τὴν ὀδηγίαν τῆς χρήσεως ἐλληνιστί.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΤΖΟΛΙΝΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΠΙΘΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΙ ΕΙΡΗΝΟΠΟΙΟΙ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου)

Γ'.

Εἰς τὴν φερόν λοιπὸν τῶν πραγμάτων συνετέλεσαν αἱ διπλωματικαὶ ἐνέργειαι τῆς Ἀντάντ, ὥστε ἡ Ἑλλάς νὰ περιέλθῃ εἰς κρίσιμον σημείον κατὰ τὴν ἐκτύλιξιν τῶν διαφορῶν γεγονότων κατ' Ἰανουάριον, ὅτε ἡ Κυβέρνησις αὐτῆς ἤρξατο νὰ στενοχωρῆται ἐν τῇ οὐδετερότητι ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐξέλθῃ αὐτῆς τὸ δεύτερον ἦδη ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου. Ὁ πρωθυπουργὸς δὴλα δὴ τότε τῆς Ἑλλάδος ἐπέζητησε νὰ πείσῃ τὸν Βασιλέα περὶ τῆς συμφερούσης ἐξόδου τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῆς οὐδετερότητος καὶ τῆς συμμετοχῆς αὐτῆς εἰς τὸν γενικὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς Ἀντάντ, μηδὲν φροντίζων περὶ τῆς γνώμης τοῦ Ἐθνους, διότι εἶχε καταστήσει αὐτὸ εἰς ἀδράνεια συνειπία τῆς ἀσημότητος τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ, οὓς ἐκλέξα μεταξὺ τῶν ὑπηκόων αὐτοῦ ἦτο βέβαιος ὅτι ἠδύνατο πάντοτε νὰ παρασύρῃ αὐτοὺς μετόχους τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ ἀμβλύτητος εἰς ὅτι δῆποτε ἔδαφος ἐκρίνεν αὐτὸς κατὰλληλον διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους, τὸ ὅποιον ὑπελάμβανεν ὡς Λουδοβίκος ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας εἰς ἐποχὴν τυραννίας καὶ ἀπολυταρχίας ὡς ἑαυτὸν λέγων «τὸ κράτος εἰ μὴ ἐγώ». Ἐὐτυχῶς ὁ Ἀναξήτων ἄλλης γνώμης καὶ ἐζήτησε νὰ πεισθῇ δι' ἐγγράφων αὐτοῦ δηλώσεων, διὸ ὁ Βενιζέλος ἠναγκάσθη νὰ ὑποβάλῃ αὐτῷ τρία ὑπομνήματα, τὰ ὅποια ἐγνωσθήσαν μετέπειτα ἐκ τῆς ἀσεβοῦς στάσεως πρὸς τὸν Βασιλέα του, τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὅστις εἰργάσθη ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον μετ' αὐτοῦ καὶ δὲν ὑπῆρχε λόγος νὰ μὴ ἐργασθῇ καὶ εἰς τὸ μέλλον, ἀφ' οὗ οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες ἀντιπροσωποῦσι τὸ φρόνημα τῶν λαῶν, οἵτινες δύνανται νὰ μεταβάλλωσιν γνώμην ἀναλόγως τῶν περιστάσεων καὶ τῶν γεγονότων, εἰς ἃ ὑποχρεοῦνται νὰ ὑπακούωσιν ἐκεῖνοι ἀνευ γογγυσμοῦ καὶ ἀνευ μνησικαχίας. Ἐκ τῶν ὑπομνημάτων ἐκείνων ἀπεδείχθη ὅτι ἡ Ἀντάντ ἐπεδίωξε τὴν συμμετοχὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν κοινὸν αὐτῆς ἀγῶνα ἀνευ οὐδενός τινος ἀνταλλάγματος ἐξ ἐκείνων, τὰ ὅποια ὁ τότε πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος διεκοίνωσεν εἰς τὸν Βασιλέα καὶ ὁ Λαὸς ἔμαθε παρ' αὐτοῦ, τὸναντίον δὲ παρεχόμεν τὴν Α. Μακεδονίαν εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἐπὶ σκοπῷ οὐδετερότητος αὐτῆς, ἣν ἀνελάμβανεν ἡ Ἀντάντ νὰ ὑποστηρίξῃ, χωρὶς νὰ ἦναι βέβαιον ὅποιαν ὁδὸν ἐκεῖνη ἐπεθύμει νὰ βραδίση. Ἐὰν δ' ἤθελεν ἡ Ἑλλάς παραχωρήσῃ τὸ ἔδαφος αὐτῆς εἰς ἐκείνην, ἠδύνατο νὰ καταλάβῃ χώρας τουρκικὰς ἐν Μ. Ἀσίᾳ, ὅπου τὰν αὐτὴ ἤθελε διανεμηθῆ μετὰ τὸ πέρας τοῦ πολέμου, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ἄλλοι θὰ ἐλάμβανον μέρος εἰς τὴν διανομὴν ταύτην, ἐν ᾧ ἡ Ἑλλάς ἔχουσα σύμφυλον λαὸν αὐτόθι ἐδικαιοῦτο μεγαλειότεραν νὰ λάβῃ μερίδα, ἀν μὴ τὸ ὅλον, καὶ σὺν τούτοις νὰ παραχωρήσῃ ἑλληνικὰ ἐδάφη μετὰ πληθυσμοῦ ἑλληνικοῦ εἰς Βουλγάρους, οἵτινες οὐδὲν ἔχοντες αὐτόθι δικαίωμα ἐπιθυμοῦσι νὰ ἔχωσι τὴν νικῶσαν ψῆφον εἰς ζητήματα καθαρῶς ἑλληνικά. Πλὴν δὲ τούτων ἡ Ἑλλάς ὑπεχρεοῦτο νὰ χορηγήσῃ στρατὸν καὶ στόλον εἰς τὴν ἐπιχείρησιν τῶν Δαρδανελλίων, ἐν ᾧ εἰς τὸ ζήτημα τῆς κατοχῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὸν λόγον εἶχε μόνη ἡ Ἀντάντ, τὴν δὲ κατοχὴν αὐτῆς καὶ τῶν Δαρδανελλίων εἶχεν ἡ Ρωσσία καὶ ἡ Ἀγγλία συμβαλλούσης εἰς τοῦτο καὶ τῆς Γαλλίας.

(ἀκολουθεῖ)

Α. Κ. Φ.

Εἰς τὸ ΜΕΓΑΛΟΝ

ἐν τῇ ὁδῷ Ἑρμοῦ

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΤΟΥ κ. ΔΗΜΟΣΘ. ΓΑΒΡΑΛΑ

Θὰ εὔρητε στερεότητα, κομψότητα καὶ ἐφαρμογὴν τελείαν εἰς τὰ ὑποδήματα σας.

Αἱ δὲ τιμαὶ εἰσὶ

λίαν εἰλικρινεῖς.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΙ ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ ΑΝΙΑΤΟΙ ΣΩΘΗΤΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΗΛΗΝ

(ΚΑΤΕΒΑΣΜΑ, ΣΠΑΣΙΜΟ, ΕΥΓΚΙ)

ΣΩΖΟΝΤΕΣ ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΩΣ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΛΑΝΤΙΑ ΣΛΣ

Ζητεῖται τοὺς πεφημισμένους Κηλεπιδέσμους, Κοιλιοδέσμους, Ὀμφαλεπιδέσμους, Νεφρεπιδέσμους, Ζώνας Γκλενάρ, Ἀνδρῶν, Γυναικῶν καὶ Παίδων τοῦ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΑΙΟΛΟΥ 30

ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

ΚΗΛΕΠΙΔΕΣΜΩΝ "ΣΩΤΗΡΙΑΣ",

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν, ὑπάρχουν εἰς διάθεσιν τῶν κ. κ. Φαρμακοποιῶν καὶ τῶν Διευθυντῶν τῶν Κλινικῶν καὶ

1000 Δωδεκ. ΣΟΥΣΠΑΝΣΟΥΡ Δικτυωτὰ

ἀνώτερα καὶ αὐτῶν τῶν Εὐρωπαϊκῶν παραγωγῆς ἐργοστασίου μας

№ 2 — 6 ὡς καὶ 7 — 12 ἐπὶ παραγγελία

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

"ΣΩΤΗΡΙΑΣ",

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ 30.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΙΩΑΝ. Α. ΣΙΓΑΛΑΣ

Ἀντιπρόσωπος ἐν Σύρῳ Α. Παπαδόπουλος Φαρμακεῖον «Ἀλληλοβοηθείας» ὁδὸς Ἑρμοῦ.

Πωλοῦνται ἐν Ἀθήναις οἰκίαι πάσης ἀξίας καὶ ἠγγυημένης στερεότητος. Ἐπίσης οἰκόπεδα. Πληροφορίαι παρὰ τῷ ἐν Ἀθήναις Μηχανικῷ κ. Νικ. Π. Σαρρῆ, ὁδὸς Βίκτωρος Οὐγκῶ, ἀριθ. 16, γ. — ὥρα 1—3 μ. μ.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 60.000.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις :

ΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΗΝ - ATHENOCLES

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Ἐν Ἑλλάδι : Ἐν Πειραιεῖ, Θεσσαλονίκῃ, Πάτραις, Ἰωαννίνοις, Βόλῳ, Λαρίσση, Καβάλλα, Καλάμιας, Τριτόλει, Χίῳ, Σάμῳ, Σύρῳ, Χανίοις, Ἡρακλεῖῳ Ρεθύμνῳ. Πρακτορεῖον ἐν Μοῦδρῳ (Νῆσος Ἀθήμων).

Ἐν Τουρκίᾳ : Ἐν Κωνσταντινουπόλει, (ἐν Γαλατῇ μετὰ Πρακτορεῖον ἐν Σταμπούλ), Σμύρνη.

Ἐν Αἰγύπτῳ : Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Κάιρῳ, Ζαγαζίκ.

Ἐν Λονδίῳ : (22 Fenchurch Street),

Ἐν Κύπρῳ : Λεμεσῶ.

Διοικητικὸν Συμβούλιον

Δ. Στεφάνου, Ἀντιπρόεδρος, Ι. Μπονιῆ, Διευθύνων Σύμβουλος, Ι. Ἀθηνογενής, Κ. Βερουγκ, Σ. Εὐγενίδης, Α. Ζαζιφης, Π. Καραπάνος, Μ. Λάσκαρης Βαρθώνας Α. δὲ Νεφλιζ, Ε. Ροδοκανάκης, Σ. Φουντής.

Γενικὸς Διευθυντής

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΗΛΙΑΣΚΟΣ

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζικὴν ἐργασίαν, ἥτοι προεφλήσεις ἐμπορικῶν γραμματιῶν καὶ συναλλαγματικῶν, προκαταβολὰς ἐπὶ χρεωγράφων καὶ ἐμπορευμάτων, εἰσπράξεις τοκομεριῶν, παντὸς εἶδους χρεωγράφων, φορτωτικῶν, συναλλαγματικῶν, γραμματιῶν ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, ἐκτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολάς, ἐκδίδει ἐπιταγὰς, πιστωτικὰς ἐπιστολάς καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολάς πληρωμῶν ἐν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ, ἀνοίγει τρέχοντας ἱσολογισμοὺς ἠγγυημένους, δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων ἀγκυρωμάτων καὶ ἐνοικιάζει διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ ὄρους λίαν εὐνοϊκοῦ δια τὸ κοινόν.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δέχεται καταθέσεις εἰς τραπεζογραμμάτια, εἰς χρυσὸν καὶ εἰς ἐπιταγὰς (CHEQUES) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑπὸ ὄρους λίαν εὐνοϊκοῦ.

Δι' εἰς χρυσὸν καταθέσεις εἰς ἀποδοτέα, εἰς δὲ νόμισμα ἐνηργήθησαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (CHEQUES) ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν (CHEQUES) τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀνατακτορικῶν τῆς Οἰκοδομητικῆς τῶν πληρώνονται καθ' ἐξαμηνίαν ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου καὶ πρώτην Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους.

Ταμειευτήριον μὲ ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν λειτουργεῖ καθ' ἐκάστην.

ΚΑΛΟΔΕΡΜΑ

Κρέμα, Πουδρα, Σάπωνες

Εἰς τὸ Μυροπωλεῖον

Ι. Α. ΓΡΥΜΑΝΗ ἐν Σύρῳ.

ΓΑΕΤΑΝΟΣ Ι. ΤΣΕΡΤΙΝΗΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΟΓΙΑΤΡΟΣ

Δέχεται καθ' ἐκάστην ἐν τῇ κλινικῇ του κειμένη παραωλεύρως τῆς μεγάλης οἰκίας Βαφιαδάκη οἰκία κ. Σίμου.

Εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ ΑΝΥΣΙΟΥ ἐναντι τοῦ Φαρμακείου Καρβώνη πωλοῦνται ὅλα τὰ εἶδη τῆς παραγωγῆς τοῦ ΥΑΛΟΥΡΓΕΙΟΥ ΣΥΡΟΥ

τῶν κ. κ. Στεφάνου, Κάνκαβα, Μούγια, Τσιροπινᾶ καὶ Σα.

Φιάλαι, Ποτήρια, Ἀλατοδοχεῖα, Γλυκοδοχεῖα, Υαλιᾶ Λαμπῶν.

Διαφόρων εἰδῶν καὶ σχεδίων ἐξ ὑάλου καθαρὰ καὶ λευκοτάτης ὡς κρύσταλλον.

ΝΑΥΛΩΣΕΙΣ

Τὸ Ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν ἐν Λονδίῳ (Bank of Athens 22 Fenchurch Street London e. c.) ἔχει εἰδικὸν καὶ τελείως κατηρτισμένον Ναυτιλιακὸν Τμήμα λειτουργοῦν ἀπὸ δωδεκαετίας καὶ ἀναλαμβάνον τὴν ἐκτέλεσιν ἐπὶ προμηθείᾳ :

- 1. Ἀσφαλειῶν ἐπὶ ἀτμοπλοίων, ἐμπορευμάτων, χρεωγράφων κ.τ.λ.
2. Ναυλώσεις ἀτμοπλοίων διὰ λογαριασμὸν τῶν πλοιοκτητῶν ἢ φορτωτῶν.
3. Πωλῆσεις καὶ ἀγορὰς ἀτμοπλοίων.
4. Εἰσπράξεις ἀβαριῶν, καὶ ἐν γένει παντὸς εἶδους ναυτιλιακῆν ἢ ἀσφαλιστικῆν ἐργασίαν.

Οἱ πελάται δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται εἴτε ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ ἐν λόγῳ Ὑποκατάστημα εἴτε μέσον τοῦ παρὰ τῇ ἐν Ἀθήναις Γενικῆ Διευθύνσει τῆς Τραπεζῆς Ναυτιλιακοῦ Τμήματος, εἴτε μέσον οἰουδήποτε ἄλλου Ὑποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς.

Ὁ καθηγητὴς τῆς Μουσικῆς κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ Α. ΜΠΕΡΝΟΣ φέρει εἰς γνώσιν τοῦ ἀξιοτίμου κοινοῦ Ἑρμοπόλεως καὶ Σύρου ὅτι ἐκτὸς τῆς κατ' οἶκον διδασκαλίας τῶν ἐγγύρδων ὄργάνων, ἀναλαμβάνει τὴν τελειωτάτην ἐγχορδισίαν καὶ ἐπισκευὴν κλειδοκυμβάλων μετὰ πᾶσαν ἀτομικὴν του εὐθύνην. Πᾶσα σαφεστέρα πληροφορία διδεται παρὰ τῷ ἰδίῳ.